

Vašingtonā, 2 maija, 1955.g.

Esi sumināta,

Tā nu sanāca, ka vakar Tevi nevarēju satikt, jo, lūk, bijī izbraukusi svaigu gaisu ieelpot. Tava mamma man gan stāstīja par Ilmara vēstuli, bet neizrādīju nekādas pazīmes, ka tā vēstule ir pie manis. Tā kā biju apsoliļis Tev to nodot personīgi, bet sakarā ar jau minētiem apstākļiem to nevarēju izdarīt, un laiks paliek par īsu tad šoreiz to nosūtīšu par pastu. Pie vēstules pievienoju arī minēto papīru, kas arī ir tas par ko mēs runājam. Vēstulē neko aizdomīgu nevarējam saskatīt.

Tagad par jau iepriekš runāto: Raksti puslīdz brīvi, jo kā jau Tev teicu, tā ies par jau runāto ceļu. Bez tam vēlētos, ka Tu vēstulē varētu ierakstīt par sveicieniem garaļam un nobeidzot ~~XXXXXXXX~~ attaisno adreses nosūtītāju, kā jau Tev teicu ar laika trukuma iemeslu. To jau Ilmars izskaidros un varēs noprast kā vēstule viņu sasniegusi. Pēdējais lūgums man ir lai Tu man atri atsūti to vēstuli atpakaļ, protams uz atsevišķu papīru uzraksti uz kādu adresi tā vēstule sūtāma.

Ceru, ka viss labi izdosies.

Mana adrese: 510 Aspen Street., N.W.
Washington, 12, D.C.

C]